Proletari din toate ţările, uniţi-vă!

# AGRICULTURA NOUĂ

Anul VIII — Nr. 716
Marţi 7 martie 1961

4 pagini
Preţul 20 de bani

Organ al Ministerului Agriculturii şi al Comitetului Central al Uniunii Sindicatelor din întreprinderile şi instituţiile agricole

ÎNTR-O ATMOSFERĂ DE PUTERNIC ENTUZIASM

# Poporul romîn a votat pentru înflorirea patriei socialiste, pentru pace şi bunăstare



Tovarăşul Gheorghe Gheorghiu-Dej votînd la secţia de votare nr. 4 din Piaţa Republicii

## Pînă la orele 21 au votat 99,15 la sută din totalul alegătorilor

Din întreaga ţară ne-au sosit veşti despre participarea masivă şi entuziastă a cetăţenilor la alegerile de deputaţi pentru Marea Adunare Naţională şi pentru sfaturile populare.

Pînă la orele 18 în întreaga ţară votaseră 96,57 la sută din totalul alegătorilor înscrişi în listele electorale. La aceeaşi oră pe regiuni situaţia se prezenta astfel: în regiunile Hunedoara, Bucureşti, Oltenia, Crişana, Argeş şi în raioanele săteşti din regiunea Dobrogea au votat peste 98 la sută din alegători, iar în regiunile Galaţi, Braşov, Banat, Cluj, Mureş-Autonomă Maghiară, Ploieşti etc. au votat peste 95 la sută din alegătorii înscrişi în listele electorale.

Tot pînă la orele 18, în numeroase raioane din ţară au votat toţi cetăţenii înscrişi în listele electorale.

In oraşul Bucureşti, pînă la orele 18, la secţiile de votare nr. 1, 2, 6 şi 8 din raionul Griviţa Roşie au votat toţi alegătorii înscrişi în listele electorale. De asemenea, pînă la această oră au votat toţi alegătorii din raza secţiilor de votare nr. 67, 73 şi 74 din raionul 1 Mai, şi nr. 40 din raionul 23 August.

Pînă la orele 21, în întreaga ţară au votat 99,15 la sută din totalul alegătorilor înscrişi în listele electorale.

## Ataşament deplin faţă de orînduirea democrat-populară

În ziua de 5 martie, pe întregul cuprins al ţării noastre, poporul a votat cu bucurie şi încredere pe candidaţii Frontului Democraţiei Populare. Alegătorii şi-au exprimat mulţumirea faţă de partid şi guvern pentru realizările de pînă acuma pe calea spre o viaţă mereu mai bună, încrederea faţă de cele ce vor fi obţinute în viitor.

Intregul nostru popor a votat pentru întărirea continuă a regimului de democraţie populară, pentru victoria deplină a socialismului, pentru bunăstarea celor ce muncesc. A fost un vot pentru politica noastră externă, pentru pace.

Aşa cum a arătat tovarăşul Gheorghe Gheorghiu-Dej la adunarea electorală din sala Floreasca, poporul nostru este conştient că a rămas de domeniul trecutului imaginea vechii Romînii înapoiată economic, anexă agrară şi furnizoare de materii prime pentru puterile imperialiste. Zi de zi, tot mai clar se profilează înfăţişarea nouă a ţării cu o industrie în continuă dezvoltare, cu o agricultură socialistă, mecanizată, cu o cultură înfloritoare; viaţa economică, politică, socială pulsează cu vigoare pretutindeni, în toate regiunile şi raioanele ţării.

Mărețe sînt realizările obţinute de poporul romîn în anii de democraţie populară, şi mai mărețe vor fi cele pe care le vom obţine în anii şesenalului. Numai în primele două luni ale anului 1961, bunăoară, producţia globală industrială este egală cu aproape întreaga producţie industrială a anului 1938.

Mărețe sînt şi realizările obţinute în agricultură. În satele noastre s-au petrecut profunde transformări. Cea mai mare parte a ţărănimii a păşit pe calea agriculturii socialiste, a vieţii noi, din ce în ce mai îmbelşugate şi mai fericite. În prezent, — arată tovarăşul Gheorghe Gheorghiu-Dej — sectorul socialist din agricultură cuprinde 82,2 la sută din suprafaţa agricolă şi peste 83,8 la sută din suprafaţa arabilă a ţării. În anul 1960, producţiile medii obţinute de gospodăriile colective au fost cu aproape 60 la sută mai mari la grîu şi porumb faţă de gospodăriile individuale şi cu 32 la sută şi respectiv 36 la sută decît ale întovărăşirilor.

Dacă altădată, pe vremea stăpînirii burghezo-moşiereşti, ţăranul muncitor era jefuit fără milă de moşieri şi chiaburi, de tot felul de speculanţi şi cămătari, astăzi el se bucură de tot sprijinul din partea statului democrat-popular, al clasei muncitoare. Înzestrarea agriculturii cu tractoare şi diferite maşini agricole se îmbunătăţeşte necontenit. Astăzi lucrează pe ogoarele gospodăriilor colective, întovărăşirilor şi gospodăriilor de stat, 43.000 tractoare, 17.000 combine pentru păioase, zeci de mii de alte maşini şi unelte.

În prezent, peste 30 mii de specialişti cu pregătire medie şi superioară — agronomi, zootehnişti, mecanizatori, veterinari, ajută ţărănimea muncitoare să obţină recolte bogate, o învaţă să-şi facă munca an de an mai spornică.

Recenta Hotărîre a C.C. al P.M.R. şi a Consiliului de Miniştri potrivit căreia se vor acorda gospodăriilor colective noi credite pe termen lung şi fără dobîndă în valoare de 520 milioane lei pentru sporirea şeptelului — proprietate obştească precum şi un credit de 100 milioane lei pentru cumpărarea materialului necesar construcţiilor agrozootehnice constituie, de asemenea, o grăitoare dovadă a grijii pe care statul democrat-popular, clasa muncitoare, în frunte cu partidul o au faţă de ţărănimea muncitoare.

Ţăranii muncitori mai vîrstnici îşi

(Continuare în pag. 2-a)



Moş Dumitru Şerban şi Constanţa Călin, — votînd.

## Într-un sat în ziua alegerilor

*In această dimineaţă, oamenii din Potlogi, raionul Titu, s-au sculat mai devreme decît în zilele obişnuite. Pînă la ora 6, era timp destul. La secţia de vot însă, se adunaseră peste 300 de alegători. Toţi doreau să voteze printre primii candidaţii F.D.P. Cu o vorbă, cu o glumă, timpul înainta. Pe uliţi, forfota creştea. Drapelele purpurii şi tricolore fîlfîiau încet în adierea dimineţii. Curtea şcolii de 7 ani, unde a fost instalată secţia de votare, devenise neîncăpătoare. Printre cei care au venit să voteze se afla şi moş Dumitru Şerban, în vîrstă de 95 de ani. „Peste anii şi bătrîneţea dumitale, nu putem trece, moş Dumitre" — îi spuneau oamenii.*

*Intr-adevăr, aşa s-a întîmplat. Cînd preşedintele secţiei de votare, tov. Aurel Costescu, a anunţat începerea votării, moş Dumitru Şerban a fost primul din comună care a introdus în urnă buletinele de vot. Oamenii l-au felicitat şi i-au urat ani mulţi de viaţă.*

*— Vă mulţumesc, taică. Am votat pentru viaţa cea nouă a tuturor, pentru pace, pentru socialism. Nu vreau ca nepoţii şi strănepoţii mei şi tot tineretul comunei mele, să mai sufere ce-am suferit eu prin războaie şi de pe urma celor bogaţi.*

*După moş Dumitru s-a prezentat în faţa urnei tînăra Constanţa Călin. Ea a votat pentru prima dată în viaţă. Apoi, rînd pe rînd, alegătorii din Potlogi au dat cu drag votul lor candidaţilor pe care tot ei i-au propus.*

*„Am dat votul pentru cei mai buni oameni care vor merge în Marea Adunare Naţională şi în sfaturile populare, să conducă şi să gospodărească bine treburile ţării, regiunilor, raioanelor şi comunelor", spunea comunistul Petru Olteanu.*

*Alegătorii din Potlogi erau mîndri de realizările din comuna lor: cămin cultural cu peste 400 locuri, cinematograf sătesc, o sală pentru tineretul din comună, bibliotecă cu peste 4.000*

ION GHEORGHIU

(Continuare în pag. 2)

# Răspunzînd chemării partidului

## Lucrări de bună calitate — recolte bogate la hectar

Tractoriştii din staţiunea noastră au citit cu mult interes Directivele Comitetului Central al P.M.R. cu privire la principalele criterii ale întrecerii socialiste în cinstea aniversării partidului. Citind Directivele ne-am oprit mai îndeaproape asupra indicaţiilor care ne privesc pe noi mecanizatorii.

Brigada noastră de tractorişti deserveşte gospodăria colectivă „Unirea" din Manasia, raionul Urziceni. În acest an trebuie să lucrăm o suprafaţă de 2.700 ha, cu 700 mai mult decît anul trecut. Însufleţiţi de Directivele partidului, în cinstea celei de-a 40-a aniversări vom porni întrecerea socialistă punînd accent pe executarea unor lucrări agricole de bună calitate şi la timp optim pentru ca să depăşim producţia medie la hectar planificată.

Anul trecut noi am obţinut o producţie mai mare decît cea planificată: 2.640 kg porumb boabe la ha faţă de 1.700 kg planificat şi 1.800 kg grîu faţă de 1.400 kg planificat. Aceste rezultate se datoresc faptului că noi am executat lucrările conform regulilor agrotehnice. La porumb, de pildă — cultivat în arătură adîncă de toamnă, executată la 28—30 de cm — am executat pe 750 de ha prăşitul mecanic de 3 ori. O deosebită atenţie am dat îngrijirii maşinilor. La sfîrşitul fiecărei zile sau nopţi de muncă mecanizatorii noştri îşi reviziuiau tractorul şi celelalte maşini agricole astfel că de cum începea a doua zi munca, maşinile noastre mergeau din plin.

De acest lucru vom ţine seama şi acum în întrecerea pe care o vom porni. Vom cere organizatorului de grupă sindicală, comitetului sindicatului să urmărească îndeaproape desfăşurarea întrecerii. Ne vom strădui, de asemenea, ca să discutăm periodic cu colectiviştii calitatea lucrărilor, lipsurile ivite în cursul unei zile de muncă pentru a lua împreună, operativ, măsuri de îndreptare. Această legătură cu colectiviştii este foarte necesară. În minte nouă ne vine mereu cazul brigăzii noastre nr. 8 care a lucrat bine la gospodăria colectivă din comuna Adîncata, dar fiindcă nu a existat o strînsă colaborare cu brigăzile de cîmp, acestea n-au executat lucrările ce le reveneau în timpii optimi, iar producţia medie la ha a fost mai mică decît cea planificată.

În cinstea celei de-a 40-a aniversări a partidului tractoriştii din brigada noastră se vor strădui ca împreună cu colectiviştii să obţină cu 300 de kg grîu şi 1.000 de kg de porumb mai mult la hectar decît producţia planificată.

CONSTANTIN S. CONSTANTIN
şef de brigadă
la S.M.T. Urziceni

## Vom spori beneficiile

Directivele Comitetului Central al Partidului Muncitoresc Romîn către toate organele şi organizaţiile de partid, sindicale, ale U.T.M. cu privire la criteriile principale ale întrecerii socialiste în cinstea aniversării a 40 de ani de la înfiinţarea Partidului Comunist din Romînia, au fost primite cu bucurie de muncitorii, tehnicienii şi inginerii de la G.A.S. „Costache Burcă" raionul Negru Vodă.

Citirea acestui document a fost însoţită de luarea unor noi angajamente în întrecerea socialistă. Anul trecut, gospodăria noastră a dat beneficii în sumă de 5.550.000 lei şi a livrat fondului centralizat al statului 5.546 de tone de grîu, 6.516 tone de porumb, 5.959 de hl de lapte, 214 tone de carne, 780 de tone de floarea-soarelui şi multe alte produse agro-alimentare. Pentru a putea livra statului cantităţi de produse şi mai mari, aşa cum ne-am angajat, noi vom executa la un nivel superior muncile agricole. Vom transporta şi încorpora în sol 2.200 de tone de îngrăşăminte organice şi 80 de tone de îngrăşăminte minerale pe terenurile ce urmează a fi însămînţate în primăvara acestui an. De asemenea, vom folosi din plin timpul favorabil pentru terminarea la timp a însămînţărilor de primăvară. Totdeauna va sta în centrul atenţiei noastre executarea unor lucrări agrotehnice de cea mai bună calitate şi în timpul optim în campaniile de însămînţări şi recoltare. Muncind astfel, noi vom depăşi realizările anului trecut cînd gospodăria noastră a obţinut de pe 2.518 ha cultivate cu grîu o producţie medie de 2.204 kg de grîu la ha, la un preţ de cost de 400 lei tona, iar la cultura porumbului am obţinut, în medie, 3.685 de kg. la ha, la un preţ de cost de 450 lei tona. In cinstea aniversării partidului nostru noi ne angajăm să producem în acest an 2.400 de kg de grîu, 4.000 de kg de porumb, 2.300 de kg de floarea-soarelui şi 1.600 de kg de fasole la ha. De asemenea, vom obţine 3.000 de litri de lapte pe cap de vacă furajată, adică cu 122 de litri mai mult decît anul trecut. Va fi, de asemenea, depăşit sporul zilnic planificat la porcii aflaţi la îngrăşat cu 100 de grame şi se vor obţine 115 miei de la 100 oi. Gospodăria noastră va livra statului 5.800 de tone de grîu, 6.500 de tone de porumb, 220 de tone de carne, 8.600 de hl de lapte, 500.000 de ouă, toate de bună calitate.

Desfăşurînd larg întrecerea socialistă între secţii, brigăzi şi oameni, ne angajăm ca în întîmpinarea glorioasei aniversări a înfiinţării partidului să obţinem paralel cu sporirea producţiei şi reducerea preţului de cost pentru a da statului la sfîrşitul acestui an beneficii în sumă de 6.000.000 lei.

In numele consiliului G.A.S. „Costache Burcă",
Ing. MIHAIL LEOVEANU
director

# Cu forţe sporite la executarea corespunzătoare a lucrărilor agricole de primăvară

## Buletinul muncilor agricole

În cea mai mare parte a ţării a început executarea muncilor agricole de primăvară. În momentul de faţă, de mare importanţă pentru obţinerea unor recolte bogate este şi efectuarea corespunzătoare a lucrărilor de pregătire a terenului, mai ales a arăturilor pentru însămînţările de primăvară. Cele mai mari suprafeţe au fost arate pînă acum în regiunile Bucureşti, Oltenia, Banat şi Dobrogea. Deşi au existat condiţii asemănătoare de lucru, în regiunile Galaţi, Argeş şi Ploieşti realizările obţinute la arăturile pentru însămînţări sînt mult mai slabe.

Este necesar ca de-acum, folosindu-se zilele frumoase de lucru, acolo unde terenul permite, să se intensifice executarea acestei lucrări; arătura trebuie grăpată în aceeaşi zi.

Paralel cu lucrările de întreţinere a culturilor de toamnă care au început a fi efectuate în regiunile Bucureşti, Argeş şi Dobrogea, s-au executat şi lucrări de îngrijire a arăturilor de toamnă. În regiunea Bucureşti, grăpatul arăturilor de toamnă s-a făcut pe 191.530 ha (25 la sută), în regiunea Dobrogea pe 50.690 ha (15 la sută), iar în regiunea Oltenia pe 48.760 ha (12 la sută).

În aceste zile, este necesar să fie intensificată acţiunea de condiţionare a seminţelor în regiunile Mureş-Autonomă Maghiară, Suceava şi Iaşi. De asemenea, trebuie urgentat schimbul seminţelor necorespunzătoare cu seminţe recunoscute.

Se impune totodată ca pregătirea tractoarelor şi maşinilor agricole cu care trebuie să se lucreze în campania de primăvară să fie grăbită în unele S.M.T.-uri din regiunile Iaşi, Galaţi şi Argeş, ca şi în unele gospodării de stat din cadrul Trusturilor Crişana, Dobrogea, Galaţi, Iaşi, Maramureş şi Mureş-Autonomă Maghiară.

Pînă zilele trecute, în întreaga ţară au fost însămînţate cu diferite culturi de primăvară 87.033 ha.

Mai mult de jumătate din întreaga suprafaţă realizată pînă acum a fost însămînţată în regiunea Bucureşti (peste 44.000 ha). În regiunea Banat au fost însămînţate 14.860 ha, în regiunea Dobrogea 11.400 ha, în regiunea Oltenia 10.650 ha.

În aceste zile este necesar să se folosească din plin toate forţele de lucru existente, astfel încît însămînţările din epoca I-a să fie neapărat executate în perioada optimă.

## Lucrări în vie



La brigada viticolă condusă de Gheorghe Savin din gospodăria de stat Odobeşti se lucrează de zor la instalarea spalierului pe ultimele ha de vie.

## Folosind cu chibzuinţă creditele acordate de stat şi fondurile proprii vom mări fermele de animale

Colectiviştii noştri au primit cu multă bucurie Hotărîrea C.C. al P.M.R. şi a Consiliului de Miniştri al R.P.R. cu privire la măsurile privind creşterea numărului de animale în gospodăriile colective. Beneficiind de prevederile Hotărîrii, noi vom mări tot mai mult numărul de vaci şi porci folosind cît mai bine creditele ce ni se vor acorda. Faptul că acestea se acordă fără dobîndă şi vor fi restituite într-un termen lung ne va ajuta mult la întărirea economico-financiară a gospodăriei.

Data de 1 ianuarie 1961 ne-a găsit cu întreaga comună complet colectivizată. La acea dată gospodăria avea un sector zootehnic puţin dezvoltat: 49 taurine dintre care 24 de vaci cu lapte şi 6 juninci, 14 scroafe fătătoare şi 54 tineret (printre care 10 scrofiţe pentru prăsilă), 246 oi, 500 păsări şi 69 stupi de albine. Potrivit planului de producţie pe 1961, numărul taurinelor trebuia să crească la 105 capete, din care 35 de vaci cu lapte, cel al porcinelor la 219 capete, din care 24 scroafe fătătoare, al oilor la 356 de capete, al păsărilor la 1500 de bucăţi. În urma apariţiei recentei Hotărîri, colectiviştii noştri şi-au exprimat părerea că numărul animalelor va putea spori în acest an cu mult mai mult faţă de prevederile planului, că planul va trebui modificat. De aceea adunarea generală va stabili în curînd pînă la ce număr vom spori îndeosebi ferma de vaci cu lapte şi cea de porci. Ne vom forma deci, folosind creditele acordate de stat potrivit recentei Hotărîri cît şi fondurile proprii, un puternic sector zootehnic.

Paralel cu sporirea numărului de animale, noi ne străduim să ridicăm neîncetat şi productivitatea acestora. Folosind în sectorul zootehnic pe cei mai buni colectivişti şi retribuindu-i după producţie, anul trecut, bunăoară, am obţinut în medie cît 2.200 de litri lapte pe cap de vacă furajată. Pentru acest an ne-am propus să obţinem de la fiecare vacă mulsă cîte 2.300 de litri de lapte. Pentru ca îngrijitorii noştri de vaci să-şi ridice şi mai mult nivelul de pregătire profesională, noi vom trimite prin rotaţie pe fiecare îngrijitor la un curs de specializare şi practică la G.A.S. Puchenii-Mari. Primii care se vor duce peste cîteva zile la gospodăria de stat vor fi comuniştii Baicu Andrei şi Ioniţă D. Gheorghe, precum şi utemiştii Baicu Gheorghe şi Ioniţă Ioana.

Noi am intrat în iarnă cu 300 de tone de porumb siloz, 250 de tone de tăieţei de sfeclă, 141 de tone de lucernă şi borceag fîn şi 60,6 tone de orz, ovăz şi porumb, fapt ce ne permite să mărim numărul de animale încă înainte de recoltarea primelor furaje din producţia anului 1961.

În acest an vom cultiva 20 ha de porumb pentru siloz, 20 de ha cu orz, 30 de ha cu ovăz, 47 de ha cu secară, iarbă de Sudan, borceag şi lucernă pentru masă verde, la care se mai adaugă 105 ha cu lucernă şi borceag pentru fîn.

Pentru adăpostul animalelor, noi vom ridica în acest an două grajduri, un saivan, o magazie, un pătul şi alte obiective. La construcţia acestora vom folosi pe scară largă materialele locale şi îndeosebi cărămida pe care o fabricăm cu forţe proprii. De asemenea, noi vom folosi diferite alte materiale (tocuri pentru uşi şi ferestre, tablă pentru acoperiş, căpriori, bile etc), pe care le vom procura la preţuri foarte mici de la diferitele demolări din oraşul Ploieşti. Multe din aceste materiale le-am şi procurat şi le avem depozitate în gospodărie. Într-un grajd construit anul trecut vom introduce adăpători automate, folosind un motor pe care ni-l dă S.M.T. Bărcăneşti şi ţevi pe care le recuperăm de la o veche instalaţie scoasă din uz.

Mulţumind din toată inima partidului şi guvernului pentru noul ajutor ce-l acordă gospodăriilor colective, noi ne luăm angajamentul să folosim cu chibzuinţă creditele şi fondurile proprii sporind substanţial efectivul de animale proprietate obştească, lucru ce va duce la întărirea gospodăriei, la sporirea veniturilor colectiviştilor noştri.

TOMA CONSTANTIN
secretarul comitetului de partid din Romîneşti, brigadier zootehnic în gospodăria colectivă „Viaţă Nouă", regiunea Ploieşti

## Peste 20.000 de ha. însămînţate în G. A. S.

O dată cu sosirea zilelor călduroase ale lunii martie, majoritatea gospodăriile agricole de stat au pornit în campania de primăvară, începînd semănatul culturilor din epoca I. Pînă în prezent în frunte se află gospodăriile agricole de stat din regiunea Bucureşti, care au semănat peste 4.000 de hectare cu mazăre, borceag şi ovăz. Gospodăriile agricole de stat din regiunea Dobrogea au semănat pînă acum peste 2.800 de hectare dintre care circa 1.000 de hectare cu mazăre, 300 hectare cu ovăz, restul fiind cultivate cu borceag şi altele.

În Banat, gospodăriile agricole de stat au semănat circa 1.100 hectare cu mazăre, 500 hectare cu ovăz, iar restul pînă la 2.500 ha. cu borceag.

*Pînă în seara zilei de 4 martie, gospodăriile agricole de stat din întreaga ţară semănaseră peste 20.000 de ha. cu mazăre, borceag, ovăz şi alte culturi din epoca I.*

# 8 MARTIE
## Ziua Internațională a Femeii

**8 Martie este ziua a jumătate din omenire, o sărbătoare frumoasă ca și primăvara.**

**In cei 51 de ani, de cind, la cea de-a doua Conferință a femeilor socialiste, care a avut loc la Copenhaga, s-a hotărît ca ziua de 8 Martie să fie sărbătorită ca Ziua Internațională a Femeii, istoria a cunoscut schimbări cu adevărat revoluționare. La numai șapte ani de la Conferința de la Copenhaga, Marea Revoluție Socialistă din Octombrie a adus milioanelor de femei din Rusia, umilite, exploatate, oprimate, deplina egalitate în drepturi cu bărbații, le-a trezit la o viață nouă. Femeile sovietice s-au dovedit în toate domeniile activității de stat, economice și obștești, demne de încrederea ce li s-a acordat.**

**Și în țările de democrație populară femeile au devenit luptătoare pline de abnegație pentru cauza socialismului, pentru pace, bunăstare și progres social.**

**Sub steagul luptei pentru pace, împotriva războiului, pentru viitorul fericit al copiilor lor s-au unit cu dirzenie în rîndurile Federației Democrate Internaționale a Femeilor peste 200 de milioane de femei din toate țările și continentele, de toate profesiile, religiile și convingerile politice.**

**Dar nu pretutindeni pe glob femeile și-au dobîndit egalitatea în drepturi, s-au eliberat din situația înrobitoare de sclave. In multe țări capitaliste ele sînt lipsite de drepturi politice și sociale; la muncă egală ele primesc salarii mai mici decît bărbații. In țările în care mai domină colonialismul, în care drepturile elementare ale omului sînt călcate în picioare, situația femeilor este deosebit de grea. In aceste țări, 97-98 la sută din femei sînt analfabete. In Camerun, o dactilografă albă are un salariu lunar de 65.000 de franci, în timp ce o africană este plătită nu mai cu 4.000. In industria japoneză salariul mediu al femeilor reprezintă numai 41,1 la sută din salariul bărbaților. Dacă ținem seama de faptul că din totalul muncitorilor industriali o treime sînt femei, înțelegem cît de samavolnice sînt aceste discriminări.**

**Niciodată în istoria patriei noastre priceperea, hărnicia, talentul, cunoștințele și spiritul gospodăresc al femeilor, nu au cunoscut prețuirea și încrederea ce li se acordă în regimul democrat-popular. Astăzi avem zeci de femei deputate în Marea Adunare Națională, alte cîteva zeci de mii în sfaturile populare. Mii de femei îndeplinesc funcții de conducere în organe de partid, în aparatul de stat, în organizații economice și obștești. Țara întreagă se mîndrește cu Maria Zidaru, Ana Boghină, Eroi ai Muncii Socialiste și alte zeci de mii de femei fruntașe în producție.**

**Savante și învățătoare, doctori și muncitoare, colectiviste și inginere, femeile pun tot elanul lor creator în slujba construirii socialismului.**

**Sutele de mii de femei care muncesc pe ogoare în gospodării colective, gospodării de stat, stațiuni de mașini și tractoare, stațiuni experimentale etc., aduc o contribuție hotărîtoare în opera de transformare socialistă a agriculturii, la propășirea scumpei noastre patrii.**

**De aceea la sărbătoarea tradițională a minunatelor noastre tovarășe de viață, de muncă și luptă, ne mărturisim cu dragoste cele mai frumoase gînduri și cuvinte de sinceră prețuire.**

# Colectivista FLOAREA NEAGU

*Primăvară timpurie. Pe malul Sabarului colectiviștii zoresc semănatul mazărei.*

*Florea Marin, brigadierul gospodăriei agricole colective din satul Dîrvari, regiunea București, a pornit de la cîmp, cu bicicleta, spre sediu.*

*— Gata, tovarășe președinte, ne-am îndeplinit angajamentul. Mazărea de pe cele 10 ha a fost semănată, anunță el, intrînd în biroul președintelui.*

*Cristea Dulfu, președintele, întrerupse discuția cu femeia care venise la el cu niște treburi. Se întoarse spre brigadier și zise:*

*— Bun! Prima zi — primul succes.*

*Brigadierul se bucură de cuvintele președintelui, apoi, cum nu mai avea treabă cu el, dădu binețe și plecă. Femeia făcu același lucru, lăsînd pe președinte să-și vadă de treburi mai departe.*

*— Cine-i? am întrebat de curiozitate.*

*— E Floarea Neagu, o colectivistă de-a noastră. Vrednică femeie. E candidată de partid și membră în consiliul de conducere al gospodăriei, răspunse președintele.*

*Am aflat apoi, că Floarea Neagu e și președinta comisiei de femei din sat și muncește ca șefă de echipă. Acum doi ani cînd s-a înființat gospodăria colectivă printre cei dintîi care s-au înscris a fost și Floarea Neagu. Neobosită în munca de pe ogoarele gospodăriei, dar și în munca de lămurire pentru înscrierea tuturor țăranilor muncitori din sat în gospodărie. La puțină vreme, rudele ei, Neagu Gh., Păun Radu, Mihăilă Ion, Florea P. Ștefan și vecinii Nicolae Alex., Petre D. Ion și Anghel Ioniță au intrat în rîndurile colectiviștilor.*

*In gospodăria colectivă Floarea Neagu și-a descoperit adevăratul rost al vieții sale. Curînd a ajuns fruntașă, iar atunci cînd unul din șefii de echipă a fost trimis la București, Floarea a condus echipa cu pricepere și vrednicie.*

*Munca în gospodăria colectivă i-a adus multe bucurii. De curînd și-a reparat casa și și-a cumpărat aparat de radio. Din ce cîștigă ea și din economiile din leafa bărbatului, Floarea Neagu vrea să cumpere și televizor.*

*— Femeile din gospodăria noastră, reluă vorba președintele, sînt sprijin de nădejde în toate campaniile agricole. De primăvara și pînă toamna tîrziu, cînd încheiem lucrările în cîmp, fără să exagerez, ele sînt nelipsite de la muncă. Și muncesc bine. Unele ca Maria A. Nicolae ori Alexandra Mihăilă și altele — care sînt mai apropiate de tov. Floarea Neagu — întrec pe mulți în muncă.*

*Inteleg din vorbirea președintelui nu numai că colectivistele din Dîrvari sînt harnice dar și că ele se bucură de prețuire din partea conducerii gospodăriei. Cuvintele spuse de președinte în încheierea discuției noastre, confirmau acest lucru:*

*— Am pregătit de 8 Martie — Ziua Femeii, cadouri frumoase pentru colectivistele noastre.*

I. TERBESCU

INTR-O ATMOSFERĂ DE PUTERNIC ENTUZIASM

# Poporul romîn a votat pentru înflorirea patriei socialiste, pentru pace și bunăstare

## *Atașament deplin față de orînduirea democrat-populară*

*(Urmare din pag. 1)*

amintesc de anii grei și plini de suferință, cînd pentru a-și înlocui boul căzut pe brazdă, ori pentru a-și lua un plug, erau nevoiți să se împrumute la băncile cămătărești, la speculanți și chiaburi, plătind dobînzi mari. Aceste dobînzi îl aduceau pe țăran în sapă de lemn, îl sileau să-și vîndă și cămașa de pe el dar de datorie tot nu scăpa.

Vremea cînd burghezia și moșierimea îl jefuiau în voie pe muncitorul și pe țăranul romîn a apus însă pentru totdeauna. Perspective din ce în ce mai mărețe se deschid în calea muncitorului și țăranului muncitor din Republica Populară Romînă. După cum se știe, în anii care urmează, oamenii muncii de la sate vor dispune de 100.000 tractoare, peste 70.000 de semănători, peste 43.000 combine pentru păioase și peste 8.000 combine pentru porumb. Va crește numărul specialiștilor care vor lucra în agricultură, făcînd ca fiecare unitate agricolă socialistă să fie deservită de ingineri și tehnicieni agronomi, zootehniști, medici veterinari, care le vor ajuta să se întărească și să se dezvolte continuu.

„Socialismul se construiește tocmai pentru ca cei ce muncesc să se bucure de o viață tot mai bună, de un nivel de civilizație tot mai înalt", a spus tovarășul Gheorghe Gheorghiu-Dej la adunarea electorală de la Floreasca.

Credincios acestei mărețe și nobile cauze, partidul conduce poporul muncitor cu mînă sigură. In 1960, veniturile bănești totale realizate de salariați și pensionari au fost cu 15 miliarde mai mari decît în 1955. In același an, țărănimea a primit, numai din vînzarea produselor către stat, aproape 9,5 miliarde lei. Oamenii muncii de la orașe și sate se îmbracă și se hrănesc mai bine, au posibilități mai largi să-și satisfacă cerințele culturale. Pe măsura dezvoltării economice a țării, nivelul de trai al poporului nostru se va ridica în mod simțitor. Planul de șase ani prevede creșterea salariului real cu 40—45 la sută față de nivelul din 1959; veniturile reale ale țărănimii vor spori cu circa 40 la sută. Cantitatea de mărfuri pe care o va desface comerțul de stat și cooperatist va fi de două ori mai mare decît în 1959.

Poporul nostru știe că între vorba și fapta partidului este o strînsă legătură. Ceea ce astăzi este în proiect, mîine va fi înfăptuit punct cu punct. El știe, de asemenea, că roadele muncii lui nu mai sînt jefuite, ca în trecut de capitaliști și moșieri în unire cu imperialiștii străini. El știe că e singur stăpîn pe avutul și soarta sa, că de munca și sîrguința lui depinde obținerea de noi și noi succese în lupta pentru o viață din ce în ce mai bună. De aceea, el își unește forțele în muncă. In fabrici și uzine, muncitorii se străduiesc să dea țării mașini și unelte, mărfuri de calitate cît mai bună. La sate, oamenii muncii de pe ogoare își concentrează eforturile spre consolidarea și dezvoltarea gospodăriilor colective, pentru ridicarea tuturor la nivelul celor fruntașe.

Să muncim cu avînt pentru îndeplinirea sarcinilor trasate de cel de-al III-lea Congres al Partidului, pentru făurirea unei vieți mereu mai îndestulate pentru toți cei ce muncesc. Aceasta e calea pe care mergem cu hotărîre și pe care fiecare om al muncii de la orașe și sate a întărit-o cu votul său la alegerile din ziua de 5 martie.

# Pe scurt

● *In primăvara și vara acestui an, în cadrul gospodăriilor agricole colective din raionul Timișoara, vor funcționa 60 de grădinițe sezoniere. In scurtă vreme acestea își vor deschide porțile primind copiii colectiviștilor. In vederea pregătirii din timp a grădinițelor, în multe comune ca Recaș, Giarmata și altele, numeroase colectiviste, ajută la curățenia sălilor de clasă, a mobilierului, la confecționarea materialului didactic etc.*

● *Comitetul comunal al femeilor din comuna Cernești, regiunea Maramureș, desfășoară o intensă activitate pe tărîm obștesc în cinstea zilei de 8 Martie. In ultima vreme, de pildă, au fost închegate echipe de țărănci muncitoare care au ajutat la o mai bună difuzare a cărții în comună, precum și la întărirea activității culturale.*



**Copiii, constructorii de mîine ai comunismului, se bucură în regimul democrat-popular de o grijă deosebită.** In fotografie: **Educatoarea de la grădinița gospodăriei agricole de stat Secueni, regiunea Crișana — tov. Silaghi Iliana, citind copiilor**

# Votul colectiviștilor din Slobozia Moară

Doi alegători deschid în același timp ușa cabinelor: Nicolae G. Petrescu, decanul de vîrstă al comunei, are 88 de ani și Simion M. Maria doar 18. Bătrînul avea 15 ani în vremea răscoalei din 1888 și 34 în singerosul an 1907. A văzut conacele în flăcări — roade ale mîniei izvorîtă dintr-o viață de nesuportat; a văzut oameni flămînzi și desculți, sfîrtecați cu săbiile pe uliți, împușcați la margine de sat. Mai tîrziu, mult mai tîrziu, în 1945, bătrînul trecut de 70 de ani a dorit să țină și el de un capăt al lanțului cu care se împărțea moșia boierească, iar și mai tîrziu, în februarie anul acesta, a ținut cu tot dinadinsul să șteargă cu mîinile sale ultimul semn de hotar: comuna se colectiviza.

O dată cu primul său vot, Maria Simion și-a sărbătorit majoratul. Doi alegători pe care-i despart 70 de ani, vîrsta unei întregi generații, au părăsit împreună sala de vot.

Orele 10. Peste 1.000 din cei 2.000 de alegători ai comunei au votat deja. In fața secției de votare, șirul celor care așteaptă să-și îndeplinească înalta îndatorire cetățenească continuă să fie la fel de mare ca și în primele ore ale dimineții. Pe estrada construită de cu seară, elevii școlii de 7 ani din comună prezintă un frumos program artistic. Pionierele Dinu C. Floarea și Simion Maria recită cu multă măiestrie două poezii: „Prinos partidului" și „Patriei pace".

Mulți dintre cei care vin la vot aduc cu dînșii flori. In același timp, de pe scenă, Simion Maria recită: „Sînt flori cu cari cinstim înaintașii, / Pe cei căzuți și-n veci nemuritori, / Și flori cu care întîmpină fruntașii, / Cînd ni se întorc din anii viitori. Cineva i-a înmînat pionerei o floare; i se cuvine.

Pe tovarășa Haiducu Aurelia, proaspătă candidată în sfaturile populare comunal și raional, o cunosc de multă vreme.

Dimineața devreme o văzusem în curtea secției de votare, într-un grup de femei. Vorbeau despre recenta hotărîre a partidului și guvernului cu privire la măsurile pentru dezvoltarea creșterii animalelor în gospodăriile colective.

— Eu socot, spunea o femeie, că trebuie să revizuim planul de producție. 40 de vaci cîte am prevăzut noi e cam puțin...

N-am urmărit discuția pînă la capăt. Mai tîrziu am vrut s-o întreb pe tovarășa Haiducu la ce concluzie au ajuns, dar dînsa nu mai era printre oamenii din fața secției de votare.

— O găsiți cu siguranță la gospodărie — mi-a sfătuit cineva. Vreo sută de oameni au trecut într-acolo. E primăvară... treburi multe în gospodăria noastră colectivă care nu are nici două luni de la inaugurare.

La gospodărie oamenii întăreau prin muncă votul depus în urnă cu o oră, două mai înainte.

Unii strîngeau porumbul și cartofii de sămînță, alții gunoiul de grajd de prin curți și-l duceau la cîmp, alții reparau plugurile...

Ora patru... Votarea este pe terminate și comisia se pregătește să meargă cu urna volantă, la cei 4—5 suferinzi care n-au putut veni la secție. Pe străzi lumea a ieșit la plimbare. Pe șoseaua asfaltată București—Pitești trec iute, ca în zbor de rîndunea, motocicletele. Vreo 40 sînt din Slobozia Moară. Motocicliștii sînt țărani muncitori. I-am văzut de dimineață la școală în sala de clasă ornată cu tablouri și covoare. Votau pentru viața frumoasă de astăzi, pentru gospodăria colectivă de curînd înființată, pentru și mai fericita viață de mîine.

M. CALIANU

CE SĂ CITIM

# Ing. DINU ȘTEFAN: „Indrumătorul caselor-laborator din gospodăriile agricole colective"

In tot mai multe gospodării agricole colective există sau se organizează case-laborator în cadrul cărora inginerii și tehnicienii urmăresc diferite probleme legate de procesul de producție al unităților respective.

Sînt totuși cazuri, în care nu se cunoaște temeinic activitatea de bază a casei-laborator. A existat și părerea că fără un „laborator" cu aparatură nu se poate înființa casa-laborator.

Tipărirea și difuzarea lucrării de față vine să satisfacă numeroase cereri și să fie totodată o călăuză în organizarea caselor-laborator. Lucrarea este împărțită în cinci capitole. In primul capitol autorul arată ce este casa-laborator, realizările obținute de unele case-laborator din gospodăriile agricole colective, care sînt sarcinile caselor-laborator, și prezintă, de asemenea, planul de activitate și rezultatele obținute de două case-laborator.

Capitolul II tratează despre „Activitatea demonstrativă a caselor-laborator", subliniind că forma de bază a muncii caselor-laborator este organizarea loturilor demonstrative. După ce se explică ce sînt loturile demonstrative, cum se organizează ele și ce se urmărește, se prezintă sumar ce teme generale se pot urmări, dîndu-se apoi exemple de teme speciale ce se pot demonstra în cadrul caselor-laborator, atît pentru sectorul producției vegetale cît și animale.

In capitolul III „Activitatea experimentală a caselor-laborator" autorul prezintă problemele generale de experimentare, organizarea cîmpului experimental și reguli experimentale de bază. In capitolele următoare, el descrie aparatura necesară caselor-laborator și dă cîteva indicații despre organizarea muzeului-expoziție, despre organizarea și dotarea bibliotecilor gospodăriilor colective, și despre popularizarea cunoștințelor agricole și a experienței înaintate ca activitate a caselor-laborator.

Cadrele tehnice agricole și conducerile gospodăriilor care au case-laborator sau doresc să le organizeze, găsesc în această broșură un material prețios de orientare și îndrumare.

Broșura a fost tipărită în tiraj mare și trimisă gratuit de Ministerul Agriculturii secțiilor agricole raionale de unde poate fi procurată.

Ing. EMIL LEMNARU

La G. A. S. Odobești

# Ridicarea calificării cadrelor s-a făcut cu toată atenția

Introducerea în practică a cuceririlor științei prin aplicarea pe scară tot mai largă a măsurilor agrotehnice înaintate, a unui complex de lucrări specifice fiecărei ramuri agricole, cere o temeinică pregătire profesională, cunoașterea amănunțită a întregului proces de producție în condițiile pedoclimatice locale și cerințele fiecărei culturi. De acest lucru sînt convinși pe deplin și lucrătorii gospodăriei de stat Odobești. Ei au privit întotdeauna cu simț de răspundere problema ridicării calificării profesionale prin învățămîntul agrozootehnic de masă. Dacă această gospodărie a obținut producții mari de struguri la ha în fiecare an, la un preț de cost scăzut și a asigurat o creștere continuă a productivității muncii și beneficiilor, aceasta se datorează și faptului că învățămîntul profesional și-a adus contribuția la ridicarea calificării cadrelor.

Conducerea gospodăriei și comitetul sindicatului, la îndrumarea organizației de partid, a organizat învățămîntul profesional de iarnă în perioada ianuarie-februarie, acordînd o deosebită atenție pregătirii diferențiate a muncitorilor și brigadierilor, întocmirii unui program de învățămînt judicios, corespunzător nevoilor producției. Pentru ca lecțiile să fie însușite cît mai bine de cursanți, învățămîntul s-a desfășurat în două serii. Prima serie, care s-a ținut de la 5 la 24 ianuarie, a cuprins pe muncitorii permanenți care nu aveau o pregătire profesională. La acest curs au participat 47 de cursanți cărora li s-au predat 14 lecții în 42 ore teoretice. A doua serie s-a desfășurat de la 30 ianuarie la 12 februarie și a cuprins pe brigadierii și ceilalți lucrători care au o calificare profesională (cum ar fi o școală profesională agricolă sau o școală tehnică agricolă). La această serie s-au predat 12 lecții în 30 ore teoretice. Lecțiile s-au ținut zilnic, prezența cursanților fiind obligatorie. Temele tratate la cele două serii au diferit după nivelul pregătirii și sarcinile de producție. Lectorii acestor cursuri: inginerii Pogorevici Gheorghe, Apostoiu Ion, Buleu Alexandru și Blidaru Aurel au dat toată atenția pregătirii lecțiilor, predărilor, astfel încît fiecare cursant a dobîndit cunoștințe temeinice.

Cursanților din prima serie li s-au ținut lecții teoretice pe problemele necesare fiecărui muncitor calificat, ca: înființarea unei plantații noi, întreținerea viilor în primii trei ani de la plantare, organografia și biologia viței de vie, bolile și dăunătorii viței de vie și modul de combatere etc.

La seria a doua, cursanților li s-au predat probleme teoretice și practice de specialitate cît și probleme economice necesare fiecărui brigadier în conducerea, organizarea și controlul muncii brigăzii. Dintre lecțiile economice amintim: evidența primară în secții și brigăzi, rentabilitatea G.A.S.-urilor, căile de creștere a productivității muncii, reducerea prețului de cost, planificarea, organizarea și specializarea producției în G.A.S.-uri etc. Tematica lecțiilor la această serie a fost de un real ajutor pentru calificarea brigadierilor la un nivel superior.

Pentru buna desfășurare a învățămîntului profesional conducerea gospodăriei de stat a pus la dispoziție sală de curs, bibliotecă și cei mai buni lectori. In aceste condiții învățămîntul profesional de masă a trezit un viu interes în rîndurile cursanților. Ei au avut și o frecvență dintre cele mai bune.

N. SAVIN
corespondent

# *La Straja, în Dobrogea*

In zorii zilei de duminică satul Straja a rămas aproape pustiu. Unii au plecat cu camioanele colectivei, alții cu bicicletele sau motocicletele proprii, iar alții au luat-o pe jos, peste deal, la secția de votare, din comuna Bărăganu.

Colectiviștii din Straja au venit la vot îmbrăcați în haine de sărbătoare și purtînd steaguri roșii și tricolore. Uniți în muncă, ei au ținut să-și îndeplinească tot împreună și datoria cetățenească de alegători.

„Ne putem mîndri azi cu gospodăria noastră — a spus colectivistul Stancu Sîrbu. Am construit grajduri, saivane, pătule și magazii. Avem peste 130 de vaci, 600 de porci, 2.400 de oi și aproape 3.000 de păsări. Am lucrat bine pămîntul anul trecut și am strîns un venit de aproape 6 milioane". Recenta Hotărîre a partidului și guvernului ne va ajuta să sporim și mai mult șeptelul, să dăm țării mai multe produse animale.

Da, intră în vorbă bătrînul colectivist Marin Paterău. Gospodăria colectivă ne-a adus belșugul și mulțumirea în casă. Viața de azi a străjanilor e cu totul alta decît în trecut. „Odinioară, pe timpul moșierilor, jumătate din locuitorii satului erau argați la moșieri și la chiaburi și tot pe atîția nu știau nici măcar să se iscălească. Acum, învățătoare în sat e Florica, fiica lui Tudor Pintea, iar feciorul lui Dumitru Andrei e ofițer. Mulți alți colectiviști au copii la școli înalte. Avem hambarele pline, lumină electrică, satul s-a înnoit cu peste 120 de case noi. In locul ulițelor înecate în noroi, avem trotuare și garduri de piatră. Viața noastră este viața pe care o duc astăzi zeci de mii de colectiviști din Dobrogea. Pentru viitorul nostru luminos votăm din toată inima candidații Frontului Democrației Populare.



**La secția de votare din comuna Romînești, regiunea București**

## Intr-un sat în ziua alegerilor

*(Urmare din pag. 1)*

*de volume. Copiii de vîrstă preșcolară merg la cele două grădinițe, iar cei peste 450 de școlari învață la cele 3 școli din care una e de 7 ani. In comună există dispensar, farmacie, o casă de naștere și spital dotat cu tot ce este necesar.*

*In anii regimului de democrație populară țăranii din Potlogi au construit peste 700 de case noi, peste 500 familii au aragaze, aproape 800 au aparate de radio, mobilă nouă și altele.*

*— Dar, cea mai mare realizare a noastră este că în luna decembrie 1960, spunea comunistul Alexandru Petria, comuna noastră a fost în întregime colectivizată. Prin muncă unită, cu ajutorul S.M.T.-ului, ogoarele noastre vor rodi și mai mult, iar traiul nostru va fi și mai îmbelșugat. De aceea, am dat votul candidatului pentru Marea Adunare Națională, tov. Fanea Ștefan, directorul S.M.T.-ului Titu, care se preocupă mult de felul cum trebuie să obținem recolte bogate, să dezvoltăm gospodăria noastră colectivă.*

*In fața secției de votare s-a încins horă mare, hora colectiviștilor.*

*Orele 11. Aflăm că din cei 2.565 alegători s-au prezentat pînă acum în fața urnei, dîndu-și cu drag votul lor candidaților F.D.P., 2.050 alegători. Ei au votat pentru viața nouă, pentru socialism, pentru pace.*



**An de an lumina cărții pătrunde tot mai mult în satele patriei. Despre acest lucru vorbesc sutele de biblioteci sătești existente în prezent. In fotografie: la biblioteca căminului cultural din Răcăciuni, regiunea Bacău.**



# Grijă pentru protecția muncii

**Comitetul sindicatului S.M.T. Tg. Mureș acordă o atenție deosebită protecției muncii și tehnicii securității. Intre altele merită a fi subliniat că în cursul iernii, paralel cu lecțiile de la cursul agrozootehnic de masă, s-a făcut — cu ajutorul inginerilor și tehnicienilor noștri — și instruirea întregului personal în această problemă. Ceva mai mult, după predarea cunoștințelor necesare de protecția muncii și tehnica securității, la fiecare loc de muncă, (fierărie, strunguri etc.) s-a efectuat și seminarizarea oamenilor pentru a se avea garanția că ei și-au însușit normele respective.**

**Printre alte măsuri luate în vederea asigurării protecției muncii trebuie arătat că toate cisternele din stațiune cu care se face alimentarea motoarelor, au fost modificate în așa fel încît acum combustibilul este scos și introdus în rezervoarele tractoarelor cu furtunuri directe, fără a mai lua contact cu aerul, eliminîndu-se cu totul risipa și înlăturîndu-se murdăria.**

**De asemenea, pentru înlăturarea oricărui pericol de răsturnare la transportarea motoarelor de tractoare K.D. și U.T.O.S. de la stațiune la unitățile deservite — la îndrumarea comitetului de partid și mobilizați de comitetul sindicatului, — tovarășii Andraș Arpad și Nagy Imre au făcut o inovație importantă. Ei au confecționat un cărucior de transport cu ajutorul căruia motoarele sînt ridicate acum fără a se mai folosi macarale, ca înainte vreme. De asemenea, au fost luate măsuri ca toate cele 60 de batoze de treierat să fie înzestrate cu paravane care să acopere curelele de transmisie, spre a se înlătura astfel orice fel de accidente.**

**O problemă ce urmează a fi rezolvată este găsirea unei soluții ca în hala de montaje să se înlăture fumul și gazele nearse ce se emană la scoaterea tractoarelor din atelier, după reparație, fapt ce necesită ca mai multe minute, mecanicii să întrerupă lucrul, pînă la curățirea aerului viciat.**

**O dată cu ieșirea tractoarelor și mașinilor agricole în campania de primăvară, s-a hotărît ca șefii de brigăzi să facă în fiecare lună instructaje suplimentare în problema protecției muncii, astfel ca toți mecanizatorii să cunoască temeinic regulile ce trebuie păstrate în vederea respectării îndrumărilor date de către tov. Andraș Arpad, responsabilul cu această problemă, în stațiunea noastră.**

**Socotim că prin măsurile luate, în S.M.T.-ul nostru nu se va înregistra nici în 1961 — ca și anul trecut de altfel, — nici un accident la locul de muncă, iar mecanizatorii noștri vor munci cu avînt sporit — datorită condițiilor bune de lucru create — pentru îndeplinirea sarcinilor ce ne stau în față.**

TAMASI MIHALY
președintele comitetului sindicatului de la S.M.T. Tg. Mureș

# ÎNTĂRIREA ECONOMICO-ORGANIZATORICĂ A GOSPODĂRIILOR COLECTIVE – CONDIȚIE A VENITURILOR MARI

## Hotărîrile luate în colectiv— hotărîri înțelepte

**Cîțiva membri ai consiliului de conducere al g.a.c. „Tudor Vladimirescu", cea mai tînără gospodărie colectivă din raionul Răcari, ne-au rugat să publicăm un articol despre munca unui consiliu cu o îndelungată activitate în conducerea gospodăriei colective.**

**Publicăm mai jos articolul tovarășului Gheorghe Goina președintele gospodăriei agricole colective „Viață Nouă" din comuna Sîntana, regiunea Crișana.**

In dese rînduri gospodăria noastră primește oaspeți. Vin în grupuri colectiviști de la multe gospodării colective din regiune, întovărășiți sau țărani cu gospodării individuale. Firește că vor să afle cît mai multe. Aproape că nu există delegație care să nu se intereseze de experiența muncii de organizare și de conducere a activității de producție. Mulți se miră, iar altora, vedem bine, le vine greu să creadă cum putem să ținem cu destulă regularitate, chiar și în perioadele de muncă cele mai încărcate ședințele necesare ale consiliului de conducere. Și totuși așa este. De două ori pe lună ținem în mod obișnuit ședința de consiliu. Alteori sîntem nevoiți să ținem ședințe de consiliu și mai des — cîte probleme nu se ivesc într-o gospodărie ca a noastră cu peste 1.500 de brațe de muncă, aproape 3.000 de hectare de teren, ferme de animale etc. ?

Apoi, de două ori pe săptămînă, ținem ședințe de producție cu brigadierii, în fiecare lună ședințe de producție pe brigăzi — cu tot efectivul brigăzii respective — și, în sfîrșit, în fiecare lună are loc adunarea generală a colectiviștilor.

Muncesc ca președinte al gospodăriei colective din 1950, adică de la înființarea unității, și pot spune cu toată convingerea că ținerea acestor ședințe nu numai că nu îngreunează în nici un fel activitatea de producție, dar consultarea permanentă a colectivului de muncă, aplicarea celor mai înțelepte propuneri, care altminteri greu le-am afla, contribuie nebănuit de mult la obținerea unor rezultate în producție mereu mai bune.

După părerea mea, pentru ca ședințele, ori de ce fel ar fi ele, să nu devină o povară pentru participanți, se cere o condiție esențială. Această condiție este operativitatea. Am nimerit întîmplător acum cîțiva ani la ședința consiliului de conducere al unei gospodării din regiunea noastră. Era seara tîrziu, ședința continua de vreo două ceasuri. Mă uitam la oameni, unii moțăiau, veniseră de la muncă și a doua zi dimineața, la ora 4, trebuiau să fie iar la cîmp. Vorbitorul, unul dintre consilieri, îi dădea înainte, adică, cum se spune, bătea apa în piuă.

O ședință bine pregătită, cînd oamenii știu precis ce anume trebuie rezolvat, nu poate da loc la asemenea discursuri fără cap și fără coadă, din care oricît ai vrea, nu poți scoate nimic interesant și folositor muncii.

La noi în afară de adunările generale, celelalte ședințe sînt foarte scurte. Iată unul dintre multele exemple care-mi vin în minte. Trebuia să începem seceratul grîului. Din discuția cu directorul S.M.T.-ului care deservește gospodăria noastră, mi-am dat seama că nu vom putea primi numărul de combine de care aveam nevoie, cerințele erau mari și în alte gospodării colective. Problema ce trebuia discutată în prima ședință de consiliu ce urma s-o ținem nu fusese ținută în secret, o știau mulți colectiviști : ce măsuri trebuie luate pentru terminarea în cel mai scurt timp a secerișului. Colectiviștii știau și cam ce crede consiliul de conducere că este necesar să facem pentru rezolvarea acestei probleme; în perioada de frămîntări care precedase ședința, se făcuse propunerea să mobilizăm la seceriș nu numai membrii brigăzilor de cîmp ci și oamenii din alte sectoare. Tocmai această propunere ne-am însușit-o. Un scurt referat al tov. Ion Coconu, inginerul agronom al gospodăriei, cîteva intervenții scurte ale unor consilieri și lucrurile au fost hotărîte. A doua zi contabilii și casierul, colectiviștii din ateliere, cei din brigada de construcții, adică toți aceia a căror muncă mai putea fi amînată, sau aveau puțin de lucru, știau că în ziua următoare vor merge la seceriș în brigada lui cutare sau a lui cutare. Am strîns recolta în șase zile.

Sau un alt exemplu. Tov. Șerer Francisc inginerul nostru zootehnist a sesizat consiliul într-una din ședințe că cu toate intervențiile și sfaturile sale date colectiviștilor mulgători, procentul de grăsime în laptele muls continuă să fie mic. Atît doar, în cîteva cuvinte consiliul a fost sesizat. Știam ce vom discuta în ședința viitoare. De ce n-am discutat atunci ? Am vrut să știm întîi ce spun și mulgătorii, unde-i buba, dînd astfel posibilitatea și zootehnistului să pregătească un referat cu măsuri concrete despre ce trebuie făcut. Peste o săptămînă consiliul a hotărît ca pe viitor retribuirea muncii mulgătorilor să se facă nu numai după cantitatea de lapte muls, îndeplinirea planului de producție etc., ci și după procentul de grăsime a laptelui. N-a fost deci nici o minune că imediat după aceea masarea ugerului vacilor a început să se facă de către toți mulgătorii, că vacile erau mulse pînă la ultima picătură de lapte, măsuri care au avut drept urmare creșterea procentului de grăsime.

Cum spuneam, adunările generale au loc la noi odată pe lună, conform statutului. Intrucît gospodăria noastră are 1.540 de membri, adunările generale se țin cu delegați aleși pe un an de consfătuirile de producție organizate pe brigăzi. Ar însemna că la fiecare adunare generală trebuie să participe cam 300 de delegați (1-5). Dar noi avem la colțul roșu o sală destul de încăpătoare cu 400 de locuri. Desigur că nu ne limităm să convocăm doar pe delegații colectiviștilor. Primim în adunare și-i dăm posibilitatea să-și spună cuvîntul pe orice colectivist care dorește aceasta.

Principalele probleme pe care le discutăm, și pentru care hotărîm măsuri în adunarea generală sînt cele privitoare la îndeplinirea planului de producție. In orice caz, dacă nu mai des, dar măcar o dată pe trimestru analizăm amănunțit în adunările generale principalele prevederi ale planului de producție și hotărîm ce trebuie să facem pentru a le îndeplini și chiar depăși. Materialul prezentat adunării este întocmit pe baza discuțiilor prealabile pe care le organizăm cu colectiviștii din sectorul de activitate ce urmează a fi analizat. De aceste discuții se îngrijește în primul rînd membrul din consiliu care răspunde direct de munca în sectorul respectiv. Adică, în cazul construcțiilor și al atelierelor anexe, tov. Rentz Andrei, al producției vegetale tov. Roșu Gheorghe etc.

Planul nostru de producție prevede pentru acest an sporirea simțitoare a producțiilor în toate sectoarele de activitate ale gospodăriei. Trebuie să obținem 2.740 kg. grîu, 4.500 kg. porumb, 30.000 kg. sfeclă de zahăr în medie la hectar etc. Ne-am propus să obținem venituri bănești în valoare de 9.444.000 lei.

Realizarea acestor sarcini n-ar fi cu putință fără consultarea largă și permanentă a masei colectiviștilor, fără a-i mobiliza și controla permanent la îndeplinirea planului de producție.

**GHEORGHE GOINA**
președintele gospodăriei colective „Viață Nouă", comuna Sîntana, regiunea Crișana

## Resurse locale

În adunarea generală pentru discutarea planului de producție colectiviștii din Cacaleți, raionul Giurgiu, au hotărît, printre altele, să strîngă 2.800 bucăți de lemne de salcîm pentru construcții. Imediat după adunare, în mai puțin de 14 zile, ei au strîns 2.200 bucăți.

Fruntași în acțiunea de strîngere a lemnelor de construcții sînt colectiviștii din brigăzile conduse de Mihai Burilă și Voicu Olteanu.

**IVAN I. ION**
corespondent

## Retribuția și după producție, factor de sporire a recoltelor

**Situată în Bărăgan, gospodăria agricolă colectivă „Drum Nou" din comuna Plopu, raionul Făurei, nu s-a bucurat anul trecut de condiții de climă prea favorabile culturilor prășitoare. Într-o bună parte a anului vremea a fost aici destul de secetoasă. Cu toate acestea, gospodăria a reușit să obțină recolte bune la majoritatea culturilor, realizînd și chiar depășind prevederile planului de producție. Așa, de pildă, de pe cele 600 de hectare cultivate cu porumb, colectiviștii din Plopu au dobîndit o producție medie de 2.859 de kg boabe la ha, cu mai bine de 400 de kg la ha peste sarcina stabilită prin planul de producție. Tot astfel, la cultura sfeclei de zahăr, care a ocupat 100 de ha, gospodăria a realizat cîte 24.110 kg la ha, față de 22.000 kg cît prevedea planul — iar de pe cele 180 ha. cultivate cu floarea-soarelui s-a obținut o recoltă medie de 1.636 de kg la ha, cu 36 kg la ha mai mult decît își propuseseră colectiviștii.**

**Fără îndoială că la baza obținerii unor astfel de producții a stat în primul rînd respectarea cu strictețe a tuturor regulilor agrotehnice cerute de fiecare cultură. Porumbul, bunăoară, a fost semănat la jumătatea lunii aprilie, în arătură adîncă de toamnă, grăpată și cultivată de 2 ori în primăvară. Ca lucrări de întreținere i s-au aplicat trei prașile mecanice, completate manual, pe rînd, și polenizarea suplimentară. De asemenea, o zecime din suprafața cultivată cu această plantă a fost fertilizată cu gunoi de grajd. Esențial este însă nu numai că s-au aplicat lucrările necesare, ci mai cu seamă faptul că toate aceste lucrări au fost făcute la timpul potrivit și de cea mai bună calitate. În efectuarea la vreme și bine a lucrărilor, cuvîntul hotărîtor l-au avut organizarea muncii și modul de retribuire. Așa după cum spunea tov. Gheorghe Orășanu, președintele gospodăriei, faptul că gospodăria a aplicat sistemul de retribuire a muncii și după producția obținută a contribuit în mare măsură la dobîndirea unor recolte sporite.**

**Cum au procedat colectiviștii din Plopu? La începutul anului trecut, o dată cu întocmirea planului de producție, adunarea generală a hotărît să aplice retribuția suplimentară la porumb, sfeclă și floarea-soarelui. Imediat după aceea consiliul de conducere a repartizat culturile pe fiecare brigadă, iar brigadierii la rîndul lor, pe echipe. După însămînțare, șefii de echipă au împărțit suprafața pe fiecare braț de muncă în raport de puterea de muncă a fiecărui membru. Totodată, s-au stabilit lucrările ce trebuiau efectuate, termenele de executare și numărul de zile-muncă necesare fiecărei lucrări la fiecare cultură, precum și producția ce trebuia să se obțină, diferențiat, în funcție de fertilitatea solului, planta premergătoare etc. Colectivistului Dănăilă Z. Marin, de pildă, care a primit să îngrijească o suprafață de 0,56 ha cultivată cu sfeclă i s-a fixat să obțină de pe această suprafață 11.760 de kg., cu un consum de 62,46 zile-muncă. Lui Antofi Ilie și Lipan Nica, la aceeași suprafață, și cu același consum de zile-muncă li s-a stabilit să obțină cîte 12.506 kg sfeclă. Aceasta pentru că ei au primit terenuri mai fertile. Așa s-a procedat pentru fiecare din cele trei culturi de care am vorbit mai înainte.**

**Deci membrii gospodăriei au știut din vreme ce, cînd și cît au de lucrat. Inginerul gospodăriei a întocmit fișe de lucrări pentru fiecare cultură. Avînd garanția că pe lîngă retribuirea în zile-muncă vor mai primi și 40 la sută din cantitatea de produse obținute peste plan — așa cum a hotărît adunarea generală a colectiviștilor — membrii gospodăriei s-au străduit să execute lucrările cît mai bine și la timp și să se încadreze în baremul de zile-muncă stabilit. Dovadă stă faptul că la culturile respective gospodăria nu a cheltuit mai multă muncă decît prevedea planul, în schimb a realizat venituri cu mult mai mari decît cele planificate.**

**Colectiviștii, la rîndul lor, pe lîngă veniturile obținute pentru zilele-muncă lucrate au primit ca plată suplimentară însemnate cantități de produse ori sume de bani. Lipan Nica, bunăoară, pentru depășirea producției la sfecla de zahăr a primit 946 de lei drept plată suplimentară, iar Antofi Ilie la aceeași cultură, 669 de lei. Că retribuția suplimentară în raport de producția obținută a fost unul din factorii hotărîtori în depășirea producțiilor planificate de către gospodăria colectivă din Plopu, ne-o dovedește și faptul că la alte culturi prășitoare, cum ar fi porumbul pentru siloz, spre exemplu, unde nu s-a aplicat acest sistem de retribuire, producțiile au fost sub media planificată. Acest lucru a dat mult de gîndit colectiviștilor, și i-a făcut ca în adunarea generală ținută pentru discutarea planului de producție pe 1961 să decidă ca anul acesta să aplice retribuția suplimentară, acest stimulent material, la toate culturile prășitoare.**

**Nu putem încheia aceste rînduri fără a scoate în evidență și faptul lăudabil că în 1960 gospodăria colectivă din Plopu a acordat stimulente materiale, în produse, și tractoriștilor, în funcție de producțiile realizate pe terenurile lucrate de aceștia.**

**V. POMPILIU**

## Condiții asemănătoare — rezultate mult diferite

Gospodăriile agricole colective din Șura Mică și Șura Mare se află în apropierea orașului Sibiu, avînd aceleași condiții de climă, sol, etc.

Cum au reușit să se dezvolte aceste gospodării ? Urmărind evoluția lor vom observa că la Șura Mică, numărul colectiviștilor a crescut de la 83 de familii la 163, suprafața a ajuns de la 245 de ha la 596 de ha. În aceeași perioadă, gospodăria din Șura Mare a ajuns la 106 familii, cu o suprafață de peste 700 hectare. La prima unitate revin circa 3,5 ha pe cap de familie, iar la Șura Mare circa 6 ha. Așadar cea de a doua unitate, are cu aproape trei ha mai mult pe cap de familie.

Colectiviștii din Șura Mică au reușit să crească un număr sporit de animale față de vecinii lor din Șura Mare, care dispun de o suprafață mai mare de pășune și fînețe naturală. Gospodăria din Șura Mică a ajuns să aibă 335 capete taurine, din care 209 sînt vaci de lapte. Gospodăria mai are 63 de porcine, din care 12 scroafe de reproducție și 945 de oi. Cea din Șura Mare a ajuns doar la 95 capete vaci de lapte, 30 de scroafe și 428 de oi.

Așadar, de la bun început se observă o rămînere în urmă a colectiviștilor din Șura Mare în dezvoltarea sectorului zootehnic. Nu același lucru se petrece și la producția de lapte. În ultimii trei ani, colectiviștii de la Șura Mare au obținut producții de lapte pe cap de vacă furajată la fel de bune ca și vecinii lor din Șura Mică. Ba, dimpotrivă, în anul 1960, ei au obținut cîte 2.200 litri pe cap de vacă furajată față de 2.140 litri cît au obținut cei din Șura Mică. Aceasta demonstrează în mod cert posibilitățile reale ale gospodăriei colective din Șura Mare de a-și spori necontenit producția de lapte. De ce atunci o așa lentă dezvoltare a sectorului zootehnic ?

Se poate spune de la început că rămînerea în urmă a gospodăriei în sectorul zootehnic ca și dezvoltarea sa în general mai lentă se datorește într-o mare măsură slabei organizări a muncii. Aceasta a contribuit la slăbirea disciplinei, la o redusă participare a colectiviștilor la muncă, la executarea superficială a lucrărilor agricole. Din motivele arătate, producțiile obținute de colectiviștii din Șura Mare au fost sub posibilitățile reale și cu mult mai mici decît ale colectiviștilor din Șura Mică. În primii ani, de după constituire, ambele gospodării obțineau producții asemănătoare în sectorul vegetal. În ultimii ani, lucrurile s-au schimbat. Gospodăria colectivă din Șura Mică și-a sporit producțiile vegetale și s-a orientat spre dezvoltarea sectorului zootehnic și mărirea suprafețelor cu plante tehnice. Colectiviștii de aci s-au ocupat îndeaproape de fertilizarea solului, folosind îngrășăminte naturale și chimice. În aceeași perioadă și în aceleași condiții pedo-climatice, gospodăria colectivă din Șura Mare înregistrează o stagnare a creșterii producției, fapt ce duce, se înțelege, la o diferențiere crescîndă a producțiilor obținute de cele două gospodării. Bunăoară, în anul 1958, gospodăria colectivă din Șura Mică a obținut cu 664 kg grîu, 1.440 kg porumb și cu 4.000 de kg de sfeclă mai mult la ha decît gospodăria din Șura Mare. De asemenea, și în 1960 — an nu tocmai prielnic agriculturii — gospodăria din Șura Mică și-a întrecut vecina, cu 716 kg grîu, 13.000 kg sfeclă și 7.000 de kg de cartofi la ha.

Calculînd media producțiilor pe ultimii trei ani, vedem că gospodăria colectivă „Brazdă Nouă" din Șura Mare a obținut în acest timp cu 1.936 de kg de grîu, cu 2.192 kg de porumb, cu 21.308 kg. de sfeclă și 25.000 de kg. de cartofi la ha mai puțin decît gospodăria colectivă „Drumul Libertății" din Șura Mică. Aceste cifre ne arată că în comparație cu vecina sa, gospodăria din Șura Mare a pierdut în trei ani recolta pe un an. Și după cum se observă din cifrele de mai sus nu e vorba de o recoltă mediocră. Calculat în bani, colectiviștii din Șura Mare au pierdut în trei ani din pricina producțiilor mici la hectar circa 500.000 de lei, sumă ce echivalează cu veniturile bănești obținute din sectorul vegetal de gospodăria colectivă din Șura Mică în 1960.

Obținerea unor producții sporite la ha și pe cap de animal a permis gospodăriei colective din Șura Mică să ridice în acest an valoarea zilei-muncă la aproape 40 de lei, să repartizeze membrilor săi în afară de produse și cîte 10,50 lei în numerar la z.m. La Șura Mare valoarea zilei-muncă a fost anul trecut mult mai mică.

Obținerea unor recolte nesatisfăcătoare la hectar se datorește, așa cum am mai spus, slabei participări a unor colectiviști la muncă. Din această cauză, la un moment dat pe braț de muncă a revenit o suprafață prea mare și unele lucrări de întreținere a culturilor s-au făcut cu întîrziere și în condiții agrotehnice necorespunzătoare. Aceasta e adevărata cauză a nerealizării producțiilor planificate la hectar.

Rămînerea în urmă a gospodăriei din Șura Mare are și o altă explicație : slăbiciunile serioase din activitatea consiliului de conducere care nu a respectat totdeauna hotărîrile adoptate. De pildă, consiliul de conducere a admis ca 13 colectiviști să aibă vite mai multe decît prevedea statutul, a slăbit controlul și îndrumarea brigăzilor. Cu excepția tov. Muntenaș Nicolaie, președintele gospodăriei, consiliul a devenit un organ formal, care n-a reușit să rezolve multiplele probleme ivite aci.

Greutățile acestei unități au fost cunoscute și de secția agricolă raională. Ajutorul acesteia nu s-a prea făcut însă simțit. Așa cum spuneau unii colectiviști, la G.A.C. Șura Mare se simțea nevoia unui agronom cu experiență care putea fi găsit în cadrul raionului. Gospodăria colectivă din Șura Mare se află în pragul campaniei de primăvară. Consiliul de conducere are nevoie de sprijinul permanent al unui agronom pentru a putea lichida lipsurile semnalate și pentru a rezolva cu succes sarcinile importante ale campaniei care bate la ușă.

Gospodăria agricolă colectivă din Șura Mare are condiții și posibilități ca într-un viitor cît mai apropiat să se ridice la nivelul vecinei sale, gospodăria din Șura Mică. Recenta hotărîre a C.C. al P.M.R. și a Consiliului de Miniștri al R.P.R. privind măsurile pentru dezvoltarea creșterii animalelor în gospodăriile colective oferă G.A.C. din Șura Mare posibilități sporite de dezvoltare. Totul depinde de munca consiliului și a fiecărui colectivist, cît și de sprijinul mai substanțial pe care organele de stat din raionul Sibiu trebuie să-l dea acestei gospodării.

**P. ZBÎRLEA**



**Creșterea animalelor constituie o ramură principală de producție care aduce importante venituri gospodăriilor colective. In fotografie : Intr-unul din grajdurile gospodăriei colective din Palazu Mare, regiunea Dobrogea.**

## 3.158 de litri de lapte în medie la G.A.S. Salonta, abia 2.000 la G.A.S. Inand

**Gospodăriile agricole de stat Salonta și Inand din regiunea Crișana sînt destul de aproape una de alta. La începutul activității lor, ele au avut condiții de producție egale. De-a lungul anilor, condițiile s-au diferențiat. Una le-a îmbunătățit zi de zi, alta — așteptînd inițiativa din afară — s-a preocupat doar de treburile curente**

**Cum era și de așteptat, cu timpul stilul diferit de lucru a început să-și arate roadele. Să susținem afirmația printr-un exemplu : producția de lapte. G.A.S.-Salonta a obținut 3.158 de litri pe cap de vacă furajată, G.A.S. Inand abia 2.000. Nu voi intra în detalii asupra modului cum sînt îngrijite și furajate vacile la G.A.S.-Salonta, fiindcă îngrijirea și furajarea nu diferă prin nimic important de ceea ce se face în celelalte unități care obțin producții bune. G.A.S. Salonta s-a îngrijit să aibă o bază furajeră complexă, să urmărească ca programul de îngrijire și furajare să fie respectat de mulgători, să ridice grajduri bune și să le întrețină bine.**

**La G.A.S.-Inand, în schimb, n-a existat această grijă : baza furajeră e nesatisfăcătoare, adăposturile nu sînt bine întreținute, programul de îngrijire și hrănire nu-i respectat. Și cum ar putea fi respectat acest program cînd, în timp de 6 luni, au fost schimbați 7 din cei 9 mulgători pe care-i are gospodăria ?**

**Cu mulgătorii nu s-au ținut cursuri de calificare, consfătuiri de producție, demonstrații practice. Unii dintre cei care au fost puși să îngrijească vacile erau într-atît de slab pregătiți încît nici să mulgă nu știau.**

**Din pricină că sursa de apă e departe, iar munca de control e slabă, vacile G.A.S.-Inand rabdă adesea de sete. Spuneam mai înainte că gospodăria n-are o bază furajeră care să permită întocmirea unor rații complete. Trebuie spus că nici furajele pe care le cultivă nu-s de cea mai bună calitate. Din cauza unei slabe munci organizatorice în sectorul producției vegetale, trifoiul a fost cosit cu mare întîrziere și strîns în căpițe după ce a stat mult în cîmp. De aceea, el e prea fibros, fără frunze, care s-au scuturat, mucegăit. Vacile nu-l consumă. Valoarea zootehnică a efectivului este și ea scăzută datorită unei întrețineri necorespunzătoare.**

**Nici programul de grajd nu-i bine întocmit la G.A.S.-Inand. În afara unui repaos de 4 ceasuri la prînz, el ține de la orele 4 la 19,30, fiind prea încărcat, atît pentru animale, cît, mai cu seamă, pentru îngrijitori. Vacile nu sînt grupate după producție, fapt ce face ca nici furajarea să nu fie diferențiată.**

**Deficiențe ca cele de la G.A.S.-Inand se găsesc rar de tot în gospodăriile noastre de stat. Ele explică de ce G.A.S.-Inand obține abia 2.000 de litri de lapte pe cap de vacă. Aceasta în timp ce producția medie pe întregul Gostat este de 2.730 de litri.**

**Este de datoria conducerii gospodăriei și a Trustului Gostat Crișana să ia măsuri imediate pentru înlăturarea acestor deficiențe. Printr-o bună furajare și îngrijire potențialul productiv al vacilor poate fi adus repede la nivelul normal. Tovarășul Sander Iosif, unul din puținii mulgători permanenți ai gospodăriei, a muls în medie anul trecut de la cele 12 vaci pe care le îngrijește peste 2.400 de litri de lapte. Dînsul afirmă că în condiții de producție îmbunătățite, G.A.S.-Inand poate obține chiar de la efectivul actual peste 3.000 de litri de lapte în medie pe cap de vacă.**

**ION MATIU**
corespondent

## IN SERĂ



**An de an cultura legumelor aduce colectiviștilor din Borș, regiunea Crișana, venituri tot mai mari. In fotografie: brigadierul legumicol Carol Banoți, împreună cu colectivista Bok Ileana, plantînd roșii în seră.**

## *O tînără gospodărie colectivă în prag de primăvară*

*În cursul lunii ianuarie cînd gospodăria agricolă colectivă „A. Petőfi" din Oiejdea —, raionul Alba-Iulia — a împlinit doi ani de activitate, satul devenise în întregime colectivizat.*

*În aceste condiții în fața consiliului de conducere s-au ridicat o mulțime de probleme noi : refacerea planului de producție, încheierea unui nou contract cu S.M.T. Alba Iulia, amenajarea de noi construcții pentru animalele aduse de colectiviști etc.*

*În aceste condiții pregătirea campaniei agricole de primăvară a devenit o problemă complexă. Consiliul de conducere — cu sprijinul organizației de bază P.M.R. — a întocmit un plan concret, la repartizarea suprafețelor pe brigăzi și echipe, la pregătirea atelajelor de muncă. După aceasta s-a trecut la transportul bălegarului din curțile noilor colectiviști. Numai în ultimele zile colectiviștii din Oiejdea au transportat peste 150 de căruțe de bălegar în cîmp.*

*— Nici cu semințele nu stăm prost — spunea magazinerul Marcu Vasile. Pînă acum circa 90 la sută din noii colectiviști au adus fondul de semințe.*

*Gospodăria din Oiejdea a făcut schimbul de semințe cu Agrosemul, primind pînă acum semințe de trifoi, lucernă și borceag. Restul semințelor pentru campania agricolă de primăvară au fost selectate. Au fost pregătite lăzile pentru iarovizarea cartofilor și s-au așezat tocurile răsadnițelor în care se vor produce răsadurile pentru cele 11 hectare de grădină irigată.*

*— Noi avem 1.250 de hectare de teren — mă informa tovarășul Silaghi Bera, contabilul gospodăriei, din care 565 — suprafață arabilă. Pentru ca gospodăria să se dezvolte armonios, trebuie să folosim fiecare parcelă de pămînt în mod chibzuit. Uitați-vă puțin pe fereastră ca să vă convingeți.*

*Aruncîndu-mi privirea spre drumul zvîntat de vîntul primăvăratec, am zărit cîțiva colectiviști care purtau pe umeri țăruși, jaloane și alte materiale de măsurat. În fruntea lor se găsea un inginer de la statul popular al regiunii Hunedoara. Colectiviștii în grup, se întorceau de la cîmp. Ei făcuseră măsurătoarea viitoarei livezi, de pomi și stabiliseră drumurile de acces, locul de terasare și altele. Am aflat că în acest an colectiviștii din Oiejdea vor planta 26 hectare cu pomi fructiferi numai pe terenurile în pantă. Pînă atunci procuraseră 3.200 de puieți și efectuaseră peste 2.800 de gropi.*

*Astfel pregătiți, colectiviștii din Oiejdea vor putea să obțină și în acest an recolte bogate și venituri mari.*

**Z. PETRE**

## Au terminat însămînțările din epoca I

**Muncitorii, tehnicienii și inginerii gospodăriei agricole de stat din comuna Butimanu, raionul Răcari, s-au pregătit din timp pentru muncile de primăvară. Organizînd bine munca, lucrătorii G.A.S. Butimanu au reușit ca în numai patru zile să termine de însămînțat suprafețele planificate pentru această perioadă : 100 de ha cu ovăz, 40 de ha cu mazăre și 40 de ha cu borceag.**

**Paralel cu însămînțările s-au efectuat și alte lucrări. Astfel s-au grăpat 480 de ha de ogoare de toamnă, s-au stropit pomii fructiferi pe o suprafață de 50 de ha și s-au împrăștiat pe cîmp 700 de tone de gunoi de grajd și 90 de tone de îngrășăminte chimice.**

**O contribuție însemnată în obținerea acestor realizări au adus-o brigadierii Valicu Agricola și Scarlat Florescu, tractoriștii Gh. M. Vasile, Ion Cociovan, Grigore Panait, Dumitrana Ion și Dumitru Cristian.**

**P. NICULESCU**

# Colhozul pe care-l conduce Pavel Mihailovici Diomin



Președintele colhozului „Iskra", Pavel Mihailovici Diomin.

Era în zilele Plenarei din ianuarie a C.C. al P.C.U.S. La tribună a urcat L. N. Efremov, secretarul comitetului regional al P.C.U.S. din Gorki. Vorbitorul a citat colhozurile fruntașe din regiune, printre care și colhozul „Iskra" din raionul Bogorodski, condus de Pavel Mihailovici Diomin, de două ori Erou al Muncii Socialiste.

— Ați fost și dumneavoastră în acest colhoz, Nikita Sergheevici, — a spus L. N. Efremov, adresîndu-se lui N. S. Hrușciov.

— Îl țin bine minte pe Pavel Mihailovici Diomin și barba lui frumoasă, — a răspuns N. S. Hrușciov.

Cu cîțiva ani în urmă, la 5 aprilie 1957, N. S. Hrușciov a fost în orașul Gorki, la consfătuirea lucrătorilor din agricultura regiunilor din zona Volgăi. În aceeași zi el a făcut o vizită în colhozul „Iskra". La clubul colhozului s-au adunat mulgătoare, mecanizatori, lucrători din brigăzile de cîmp. Cu acest prilej, Pavel Mihailovici a vorbit despre munca din colhozul pe care-l conduce. Pe-atunci se obțineau în colhozul „Iskra" la 100 hectare de pămînt 35.800 litri de lapte și circa 2.000 kg. de carne. Culturile de cereale dădeau o recoltă de 1.200—1.300 kg. la ha.

Nikita Sergheevici a spus, glumind, că „Iskra" e o puternică gospodărie mijlocașă, dar că colhozul ar putea obține cantități mult mai mari de carne și de lapte.

— Bucuroși, Nikita Sergheevici, dar ce să-i faci, o ducem greu cu nutrețurile, — i-a răspuns Pavel Mihailovici. Oare ne-ar strica să avem 500 de vaci în loc de 300? Bine-ar fi; dar cu ce să le hrănim?

Nikita Sergheevici a întrebat dacă aici se cultivă porumb.

— Se cultivă, dar nu prea iese bun. Căpătăm prea puțină masă verde.

N. S. Hrușciov le-a vorbit colhoznicilor, arătîndu-le cum se cultivă porumbul în gospodăriile experimentale și i-a sfătuit să cultive așa cum se cuvine această cultură nouă la ei.

De-atunci au trecut aproape patru ani. În acest răstimp, satul Aleoșkovo, unde se află sediul central al colhozului „Iskra", s-a întins mult. De cealaltă parte a șoselei Bogorodsk-Pavlovo s-a întins o uliță nouă, de-a lungul căreia se află casele multor familii tinere. În colhozul „Iskra" s-a statornicit o rînduială bună: tinerii căsătoriți capătă de la consiliul de conducere al colhozului un împrumut, li se repartizează un loț de pămînt și sînt ajutați să-și facă casă.

De altfel în satul Aleoșkovo își construiesc case noi nu numai tinerii. Din cele 250 de familii de colhoznici, 120 și-au făcut case noi în ultimii 3-4 ani.

...Am poposit în colhozul „Iskra" într-o duminică, dar n-am avut ce regreta. Ulițele satului erau pline de schiori. Pe un derdeluș, copiii se dădeau voioși cu săniuțele.

Puțini erau cei care lucrau în ziua aceea. De dimineață s-au prezentat la ferme îngrijitorii de animale. Dar înaintea lor, cînd nu se mijise încă de ziuă, s-a înfățișat aici președintele colhozului. Pavel Mihailovici își începe de obicei ziua de lucru cu vizitarea fermelor. Apoi se duce pe la garaj, la ateliere, la grajdul de cai, cercetînd fiecare colțișor al marii sale gospodării.

Abia pe la amiază a venit și Diomin la birou. Cum am adus vorba de hotărîrile Plenarei din ianuarie a C.C. al P.C.U.S., Pavel Mihailovici s-a însuflețit în chip deosebit:

— Pentru mine, hotărîrile Plenarei înseamnă însăși viața mea, — ne-a spus bătrînul președinte. Eu conduc „Iskra" de 20 de ani. Cîte nopți nedormite, cîte gînduri frămîntate! Cîte nu-i trec prin cap unui om care iubește pămîntul! Cînd am deschis ziarul și am citit cuvîntarea lui N. S. Hrușciov, am găsit parcă în ea propriile mele gînduri. Nikita Sergheevici a vorbit despre toate problemele noastre și pentru asta toți colhoznicii îi sînt recunoscători.

L-am întrebat pe președinte cum merg treburile colhozului, ce angajamente s-au hotărît colhoznicii să-și ia pentru anul în curs. Pavel Mihailovici ne-a răspuns scurt:

— În colhoz totul este pregătit pentru însămînțările de primăvară. Semințele și mașinile sînt în perfectă stare. Anul acesta vom spori cireada de vaci cu 40 de capete și vom avea în total 550 de vaci. Vom ridica producția de lapte pînă la 41.700 litri la 100 ha de pămînt, vom livra statului 260 tone de carne, față de 223 tone cît am livrat anul trecut. Ne-am fi putut lua angajamente mai mari, dar ne-a încurcat socotelile seceta din vara trecută.

A fost o secetă cum de mult nu s-a mai pomenit. Înainte vreme, de pe urma unei secete ca asta, oamenii ar fi trebuit să îndure foamea. Dar azi nu mai e așa. Am repartizat oamenilor la ziua-muncă produse și bani și am făcut și rezerve de nutreț pentru toate vitele colhozului. De mare folos ne-a fost porumbul însilozat.

Trebuie să mărturisesc, — ne-a spus în încheiere Pavel Mihailovici Diomin, — că înainte de Plenara C.C. al P.C.U.S. mă bătea gîndul să mă retrag la odihnă, dar după ce am citit materialul Plenarei, parcă am întinerit. Mi-am zis atunci că încă e prea devreme să mă retrag. Noi, cei vîrstnici, mai putem face încă multe lucruri bune!

M. NECETOV

(Din revista „Ogoniok")

# Spicuiri din evenimentele externe

## ANGLIA: Puternice mișcări de protest împotriva bazelor pentru submarine americane

Hotărîrea guvernului englez de a pune la dispoziția submarinelor americane înzestrate cu rachete nucleare „Polaris" baze în Scoția a stîrnit o furtună de indignare în întreaga Anglie. În Scoția, îndeosebi, această mișcare se manifestă cu o deosebită forță. La 3 martie, în ziua cînd baza plutitoare americană „Protheus", destinată deservirii submarinelor înzestrate cu rachete nucleare „Polaris", a sosit în golful Holy Loch, mii de scoțieni se adunaseră pe țărm. Un grup de șase tineri englezi, membri ai mișcării pentru dezarmarea nucleară, ambarcați pe bordul unor canoe, au avut curajul să bareze drumul bazei plutitoare americane. Ei au fost arestați de poliție, dar actul lor curajos a avut un puternic răsunet în rîndul poporului englez.

A doua zi, la 4 martie, pe litoralul golfului Holy Loch a avut loc o mare demonstrație de protest la care au participat cîteva mii de persoane. Demonstranții au pornit într-o coloană organizată de-a lungul litoralului spre locul unde este acostată baza plutitoare „Protheus". Ei purtau pancarde pe care se puteau citi lozinci ca acestea: „Să curățăm golful — să măturăm de aici bazele „Polaris", „rachetele „Polaris" înseamnă sinucidere". De-a lungul golfului, demonstranții au fost însoțiți de o șalupă albă cu un fanion roșu desfășurat în bătaia vîntului pe care scria: „Nu — rachetelor „Polaris".

În timp ce coloana înainta, participanții la demonstrație au observat un grup de marinari americani care se plimbau prin oraș. În urma americanilor a răsunat strigătul: „Yankei, cărați-vă acasă".

Agențiile de presă relatează că numeroși participanți la demonstrație au ridicat corturi pe litoral. Ei intenționează să rămînă acolo pînă la sosirea primului submarin american, pentru a-și putea manifesta astfel împotrivirea față de prezența în apele engleze a vaselor americane aducătoare de moarte.

Evenimentele care au avut loc pînă acum pe litoralul golfului Holy Loch nu constituie decît începutul luptei pe care opinia publică din Anglia intenționează să o continue pentru a împiedica aducerea armei rachetă americane pe teritoriul englez.

## CUBA: *Nimeni și nimic nu va putea bara calea revoluției*

La 4 martie s-a împlinit un an de la actul mișelesc din portul Havana, unde nava „La Coubre" încărcată cu muniții, a fost aruncată în aer. Explozia de pe „La Coubre" în care și-au găsit moartea muncitori și soldați cubani și care a adus Cubei mari pagube materiale face parte din șirul de uneltiri și provocări urzite de cercurile imperialiste împotriva eroicului popor cuban. Explozia a fost pusă la cale și săvîrșită de către dușmanii revoluției cubane care ar vrea să readucă în această țară vechile rînduieli de pe timpul dictatorului Batista. Ei au urmărit prin acest act bandidesc să lase Cuba neînarmată și fără apărare.

În amintirea victimelor diversiunii imperialiste, în ziua de 4 martie a avut loc la Havana, în apropierea cheiului unde a avut loc catastrofa, un mare miting al oamenilor muncii. În cuvîntul pe care l-a rostit la acest miting, primul ministru Fidel Castro a demascat din nou rolul mîrșav pe care l-au jucat cercurile imperialiste din S.U.A. în organizarea provocărilor și diversiunilor îndreptate împotriva cuceririlor revoluționare ale poporului cuban. Astăzi, la un an, a spus printre altele Fidel Castro, cînd noi am cunoscut bine activitatea Agenției centrale de investigații a S.U.A. împotriva Cubei, avem toate motivele să afirmăm că guvernul imperialist al S.U.A. a fost asasinul muncitorilor și soldaților cubani. Fidel Castro a subliniat că Agenția centrală de investigații a S.U.A. nu își încetează nici pentru o clipă activitatea împotriva Cubei, organizează permanent acte diversioniste împotriva poporului cuban. Agenții americani livrează arme, materiale explozive elementelor contrarevoluționare, ațîță activitatea teroristă. Ei creează în mod fățiș tabere pentru pregătirea trupelor de mercenari în vederea atacării Cubei, construiesc baze pentru avioane în vederea unor zboruri piraterești împotriva Cubei, recrutează elemente vîndute, călcînd în picioare în mod grosolan prin aceasta normele dreptului internațional.

Dar toate aceste uneltiri nu pot intimida poporul Cubei care se bucură de sprijinul și simpatia tuturor țărilor iubitoare de pace. Subliniind dorința de pace a poporului cuban, primul ministru Fidel Castro a arătat în același timp că eroicul popor cuban se preocupă permanent de întărirea puterii de apărare a țării sale și va veni ziua cînd nimeni nu va avea curajul să-și bage nasul în treburile interne ale Cubei. Nici un fel de agresiuni, a spus Fidel Castro, nu va putea stăvili înaintarea victorioasă a poporului cuban. Nimeni și nimic nu va putea bara calea revoluției.

# Din activitatea asociației sportive Steagul Roșu — G.A.C. Socoale

În urmă cu ani, în comuna Socoale, din raionul Călărași, nu se putea vorbi despre o activitate sportivă. Țăranii muncitori de aici nu numai că nu aveau asigurate condițiile necesare ca să facă sport, dar nu aveau nici timpul ca să se gîndească la așa ceva. Ei erau nevoiți să trudească din zori și pînă-n noapte pe pămîntul boierilor. Iată însă, că viața lor mizeră s-a schimbat radical în anii regimului nostru democrat popular.

Această transformare radicală a făcut ca și la Socoale să se înfiripeze o activitate sportivă. Tinerii colectiviști au început să îndrăgească voleiul, fotbalul, șahul, oina, tirul. S-a înființat o asociație sportivă care activează acum pe lîngă gospodăria colectivă și care a căpătat denumirea: *„Steagul Roșu"*. Președintele asociației sportive este colectivistul *V. Dumitru.*

În prezent, asociația numără 220 membri înscriși în U.C.F.S. și are secții de volei, cu două echipe, fotbal cu echipă în campionatul raionului Călărași, șah, iar recent s-a creat și o echipă de oină. Pentru buna desfășurare a activității sportive, s-au amenajat un teren de fotbal, care a fost împrejmuit și un teren de volei, iar clubul gospodăriei a fost dotat cu 12 jocuri de șah.

Se remarcă însă o slabă preocupare pentru atragerea tinerelor fete la întrecerile sportive. Conducerea asociației sportive va trebui să-și îndrepte atenția mai mult spre această problemă. De asemenea, va trebui să acorde mai multă atenție și celorlalte discipline sportive care sînt îndrăgite de tinerii colectiviști din comună.

M. LERESCU



# În cîteva rînduri

● În Grecia, mișcările țărănești iau amploare. Țăranii lipsiți de pămînt și împovărați de datorii se ridică la luptă pentru ușurarea situației lor. Zilele trecute, telegramele de presă anunțau că la Karditsa a avut loc un mare miting de protest al țăranilor. În ciuda cordoanelor polițienești la miting au participat 5.000 de țărani din satele învecinate, precum și reprezentanți ai țăranilor din Creta, Thessalia și Peloponez.

● Lipsa de pămînt, condițiile înrobitoare în care sînt siliți să muncească pe moșiile celor bogați, sărăcia lucie fac adevărate ravagii în rîndul țăranilor muncitori din Coreea de Sud. Alungați de mizerie, mulți țărani muncitori pleacă spre orașe în căutare de lucru. Și mulți dintre aceștia mor realmente de foame pe străzile orașelor. Anul trecut, pe străzile orașului Seul, — capitala Coreei de Sud — de pildă, au murit peste 1.200 de oameni, majoritatea acestora fiind țărani săraci care au venit aici în speranța că vor găsi un mijloc de existență. Vorbind despre acest fapt, ziarul sud-coreean „Sanop Kencije" scria că dacă numai la Seul au murit 1.200 de oameni e ușor de „imaginat cîți oameni au murit de foame și de boli pe drumurile numeroaselor sate aflate în neagră mizerie".

● Nici în Republica Federală Germană situația țăranilor muncitori nu este mai bună ca în alte țări capitaliste. Greu lovite de măsurile pentru militarizarea țării și puternic concurate pe piață de moșieri și chiaburi, pe an ce trece se ruinează un număr tot mai mare de mici gospodării țărănești. Numai în Bavaria, de pildă, au fost lichidate în ultimii șase ani aproximativ 30.000 de gospodării țărănești. Locul micilor gospodării ruinate a fost ocupat de moșieri, iar țăranii săraci și mijlocași au fost siliți să lucreze ca argați. În întreaga Germanie occidentală, numărul gospodăriilor țărănești ruinate în ultimii 11 ani se ridică la peste 320.000. În acest răstimp numărul marilor gospodării moșierești a crescut cu peste 4.000.

Situația țăranilor vest-germani e mult îngreunată de confiscările de pămînt arabil care este transformat în poligoane de tragere și alte obiective militare. La o sesiune a Comitetului de înțelegere și colaborare între orașele și comunele germane, care s-a ținut la Eisenach, s-a arătat că dacă nu se va pune capăt politicii de militarizare a țării, în viitorul apropiat vor fi ruinați alți 800.000 de țărani.



DIN R. P. UNGARĂ

# Bunăstarea poposește în sate

Țăranii unguri au făcut, cu adevărat, un mare pas înainte! În satele lor au avut loc prefaceri mărețe. Iată, de pildă, satul Kenderes, unde se afla înainte vreme moșia dictatorului fascist Horthy. Regentul trăia aici cu familia lui în belșug și huzur, pe cînd țăranii se prăpădeau de foame și de boli. Dar după prăbușirea regimului hortist, foștii argați de-aici au organizat cooperativa agricolă de producție „Csepelul roșu". În anul 1959 venitul cooperativei s-a ridicat la 3 milioane de forinți, iar în anul următor a depășit cu mult această cifră.

...La intrarea în sat, vezi o tăbliță prinsă într-un par, pe care scrie: „Satul cooperativizat Kenderes". Aceasta înseamnă că aici aproape toți locuitorii sînt membri ai cooperativei agricole. În ultima vreme au apărut multe tăblițe de felul acesta pe drumurile Ungariei. În vara anului trecut existau în R. P. Ungară 4.416 cooperative agricole de producție și numeroase alte asociații de tip inferior. La începutul anului 1961 au luat ființă alte 223 de cooperative agricole. În prezent, în cooperativele agricole de producție din R. P. Ungară muncesc 1.100.000 de țărani cooperatori, care au în folosință 87,2 la sută din totalul terenurilor arabile ale republicii.

Am vizitat și noi cooperativa de producție „Szábád elet" („Viață liberă") din apropiere de Szekerfehesvár.

— În ultimul an, în cooperativa noastră au mai intrat 250 de țărani, ne-a spus președintele, Gyulá Váryás. S-au convins și ei că e mai bine de muncit în colectiv. Succesele noastre se datoresc muncii de mare productivitate, care e cu neputință în gospodăria individuală. Recolta noastră de grîu și de orz de toamnă depășește de două ori pe aceea a țăranilor cu gospodărie individuală. Porumbul de la noi e poate cel mai bun din țară. Mulgătoarele noastre obțin an de an cîte 3.800—4.000 litri de lapte de la fiecare vacă.

Dar nu numai partea materială îi îndeamnă pe țărani să intre în cooperativă. Cel mai de seamă îndemn e acela că a sporit nemăsurat de mult încrederea lor în politica partidului și a guvernului. Întărirea necontenită a acestei încrederi și dezvoltarea susținută a relațiilor dintre clasa muncitoare și țărănime au devenit condiția hotărîtoare a succeselor mișcării cooperatiste.

Comitetul Central al Partidului Muncitoresc Socialist Ungar a pus sarcina ca în anii apropiați să se desăvîrșească în linii generale cooperativizarea satelor. Desăvîrșirea reorganizării socialiste a agriculturii va constitui un pas înainte pe drumul înfloririi agriculturii din R. P. Ungară.

M. ODINEȚ

R. D. Germană

# O nouă mașină agricolă

Uzina de combine din Weimar este considerată în prezent una dintre cele mai mari uzine constructoare de mașini agricole din Europa. Reprofilată în anul 1953 dintr-o fabrică de vagoane, uzina a livrat în 1954 primele 50 de mașini pentru recoltarea cartofilor și 400 de combine.

Muncitorii, tehnicienii și constructorii uzinei elaborează și construiesc noi tipuri de combine, mașini pentru recoltarea cartofilor, autoîncărcătoare și puternice agregate cu transmisie prin cablu.

Recent un colectiv de muncă socialistă a realizat noua mașină pentru recoltarea cartofilor — de tip „E. 675" — care este cu aproape 1.000 kg mai ușoară decît cele realizate anterior.

Cu ajutorul ei, în 8 ore se poate strînge recolta de pe o suprafață de 2,6 ha.

# Viața de mizerie a țăranilor din Italia

*Grea este situația locuitorilor și în special a țăranilor din sudul Italiei. Regiunile din sud reprezintă 41 la sută din întreg teritoriul Italiei cu 38 la sută din numărul populației.*

*Moșierimea din sud, care exploatează crunt țărănimea săracă, preferă să lase în paragină zeci de mii de hectare decît să asigure condiții mai ridicate de trai muncitorilor zilieri.*

*Ogoare prost lucrate, lanuri de grîu pipernicite, crînguri de măslini prăfuite, șosele desfundate, iată cum se prezintă sudul Italiei, pe care agențiile de turism italiene ni-l prezintă în afișele lor de reclamă ca un „rai la malul Mediteranei...".*

*Mizeria cumplită a sudului Italiei reiese și din statisticile oficiale. Două milioane și jumătate din țăranii italieni n-au nici o brazdă de pămînt. Un milion șapte sute de mii de țărani au doar un petecuț, în timp ce în regiunile Calabria, Apulia ca și în Sicilia, nenumărate latifundii sînt necultivate.*

*Manifestațiile, mitingurile și demonstrațiile țăranilor flămînzi și exploatați nu mai contenesc. La Arezzo a avut loc de curînd un miting al țăranilor sub lozincile: „Jos latifundiile! Pămîntul să fie dat celor cari îl muncesc!"*

*Secretarul Organizației din provincia Arezzo a Federației Naționale a dijmașilor, Dante Rossi, a prezentat planul întocmit de țărani pentru rezolvarea problemei agrare. Printre altele, planul prevede predarea pămîntului celor cari îl muncesc, crearea de cooperative țărănești și luarea de măsuri pentru creșterea fertilității solului care este de asemenea o problemă importantă.*

*În condițiile în care țărănimea italiană este lipsită de pămînt și exploatată la sînge, iar marile latifundii sînt lăsate în mare parte pîrloage nu mai este de mirare de ce producția agricolă a Italiei scade de la an la an. Înseși datele preliminare oficiale ale Institutului Național de Economie agrară arată că în 1960 deficitul comerțului exterior al Italiei, în ceea ce privește produsele agricole, a sporit cu 200 miliarde lire față de 1959.*

ANTON ALEXE



„AGRICULTURA NOUĂ", organ al Ministerului Agriculturii și al Comitetului Central al Uniunii Sindicatelor din întreprinderile și instituțiile agricole. Apare bisăptămînal. Redacția și Administrația: Piața Scînteii nr. 1, București, Telefon: 17.60.10
Tiparul Combinatul Poligrafic Casa Scînteii „I. V. Stalin"